

HET BESTE NIEUWS UIT BRABANTPARK EN HEUSDENHOUT

Louise

Krijgt iedereen in
beweging!

Pagina 14

Wonen in...
Kan dat nog?

pagina 12

100 Jaar
Sint Josephschool

pagina 4

Heusdenhoute
sterren

pagina 16

VOORWOORD

Nieuwe ronde, nieuwe kansen. Zo startten we het nieuwe jaar. Dat interpreteerde iedereen op zijn eigen manier. Van corona zijn we nu zo goed als af, maar andere spanningen dienen zich weer meer aan. Daar moeten we ons maar niet te gek door laten maken en genieten van al het moois dat we hebben. Pluk de dag en grijp kansen.

Dat geldt voor de veelal jonge nieuwe bewoners van de wijk, die ondanks de verhitte woningmarkt een plekje vinden in onze wijk (zie pagina 12), maar ook voor ons covermodel Louise, die van de nood een deugd wist te maken en ondanks een pandemie gewoon doorging.

Daarnaast lees je in deze uitgave over de 100-jarige Sint Jozephsschool en richt Cynthia haar blik naar de Heusdenhoutse sterrenhemel, die zoals zoveel dingen, in Brabantpark niet heel anders zal zijn. Ook niet in het verre Italië overigens, daar zullen ze hooguit door de volstrekte duisternis beter te zien zijn vanaf mijn toekomstige landgoed, dat nog even op zich laat wachten zoals verderop te lezen. Deze weliswaar iets dunnere editie dan gebruikelijk zet hopelijk weer aan tot lezen.

Veel leesplezier.

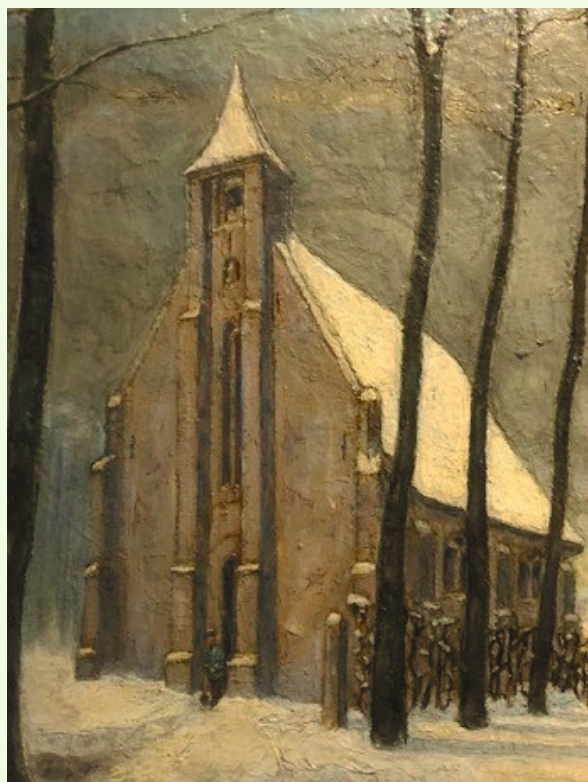
Hartelijke groet,

Leon Colbers
Hoofdredacteur

KORT NIEUWS

Onbekend Virus (2)

Met veel belangstelling lees ik altijd Brabantpark & Heusdenhout Nieuws. Via-via komt het in mijn bezit, want ik ben daar al sinds 1977 niet meer woonachtig. Ik heb er vanaf 1958 gewoond, eerst in Brabantpark (Lage Kant) en later in Heusdenhout. Het Heusdenhoutvirus zit dus ook nog steeds in mijn DNA. Ik wil jullie toch even een foto van een schilderijtje sturen dat ik bezit. Het is een winterse Annakapel geschilderd door Jan Coolen, destijds een collega van mijn vader (Jan de Bruin).

Met vriendelijke groet,

Jan de Bruin,
Ewijk.

Vrijgeleide A38

Wie de verhalen van Asterix & Obelix kent, herinnert zich vast de editie waarin de beide heren in 'het huis waar je gek van wordt' op zoek moeten naar Vrijgeleide A38. Als ze bij het juiste loket komen, blijkt er nog een administratieve formaliteit nodig te zijn, het blauwe formulier.

Met het blauwe formulier, krijgen ze het rode formulier enzovoort, enzovoort... Als Asterix er genoeg van heeft, speelt hij de Romeinen zelf tegen elkaar uit...en gaan ze voor hem aan de slag, zo komt hij uiteindelijk aan Vrijgeleide A38. Nou...dat dus...en daarom wonen we nog steeds in Breda.

Velen vragen me wanneer vertrekken jullie nu? Gelukkig zit er ondertussen schot in de zaak en beschikken we over het juiste formulier B61. Daardoor zouden we eind april moeten kunnen vertrekken om te beginnen aan onze droom. Op onze website www.raischio.it hebben we zoveel mogelijk vragen beantwoord en is het ook mogelijk om in te schrijven op onze nieuwsbrief.

Canasta in 't Houwke

Iedere donderdagmiddag van 13.30u tot 16.30u wordt er weer Canasta gespeeld in het Houwke. Een clubje van zo'n 12 mensen laat u graag meespelen. Ook als u het misschien alleen vroeger hebt geleerd of het nog wil leren, bent u van harte welkom. Er wordt gezellig met elkaar gekaart, maar er is ook altijd gelegenheid voor een praatje met uw medespelers.

Als u meer wilt weten, kunt u bellen met Cees de Groot, 06 24 786 275. Kom gewoon eens binnenlopen om te zien of het u bevalt.

Stopt het wijkblad?

Dat was niet de bedoeling, maar we zijn wel dringend op zoek naar versterking. De komende edities zal Leon vanuit Italië als hoofdredacteur blijven samenstellen. Maar het interviewen van mensen is wat lastiger. Brenda en Cynthia kunnen niet alles overpakken, dus we zijn dringend op zoek naar enthousiastelingen die mee willen schrijven aan het wijkblad voor Brabantpark & Heusdenhout. Met een tijdsinvestering van een paar uur per kwartaal help je al enorm.

Voel je je geroepen en kun je iets betekenen? Laat het dan weten via info@breda-oost.nl

ZONNEPANELEN DE ENERGIE VOOR MORGEN

Investeer in duurzaamheid
076 - 58 79 002

Investeren in zonnepanelen is investeren in duurzaamheid. U bespaart niet alleen fors op uw energierekening, zonnepanelen zijn ook nog eens goed voor het milieu. Wij helpen uw wereld groener te maken. Omdat wij overtuigd zijn dat het moet en omdat we weten dat het kan. Een zonnepaneel is een goed product dat geld bespaart en zekerheid geeft.

Nikkelstraat 20 - 4823 AB Breda - Tel. +31(0)76-5879002
info@coro-zonnepanelen.nl

ECOLOGISCH - ECONOMISCH
www.coro-zonnepanelen.nl

RALPH
VAN WINGERDEN

UW MAKELAAR IN
BRABANTPARK EN
HEUSDENHOUT

085-2220901 · info@contentplus.nl
Verlengde Poolseweg 18 te Breda

EEN EEUW LANG NAAR SCHOOL 100 JAAR SINT JOSEPH

Groepsportret van
oud - leerlingen en
leerkrachten van
de 60 jaar oude Sint
Josephschool ▶

Door Leon Colbers

In en om de wijk is heel wat historie te vinden. Zo ook de St. Josephschool aan de St. Josephstraat, formeel Kbs St. Joseph. Dit schooljaar viert de school haar 100-jarig bestaan. Hoewel de school formeel net buiten Brabantpark gelegen is, is ze wel onlosmakelijk verbonden met de wijk. Dagelijks zie je de kinderen uit onze wijk in colonne naar de St. Josephschool gaan.

Katholiek onderwijs

Aan het einde van de 20e eeuw werd de Josephkerk gebouwd, op de hoek van de Terheijdenstraat en Ceresstraat. Vanuit de Sint Josephparochie werd de school opgericht. Het kerkbestuur was tevens schoolbestuur. Missie van de school: het geven van katholiek lager onderwijs, vanaf de kleutertijd.

De eerste directeur, destijds "hoofd der school" was dhr. F. Molenaars. Hij woonde in het huis voor de hoofdonderwijzer, naast de school. Het pand is nog altijd verbonden aan de school. Kober verzorgt hier de buitenschoolse opvang voor de leerlingen van de St. Josephschool.

Zoals vroeger heel gebruikelijk was, gingen jongens en meisjes na de kleuterschool apart naar de lagere school. Allereerst werd de meisjesschool opgericht aan de Oranjesingel. Dit gebouw is er niet meer. Het gebouw van de St. Josephschool, zoals we dit nu kennen, is in 1921 gebouwd

als jongensschool. Midden op het schoolplein staat een muur, destijds bedoeld als scheiding tussen de meisjes en jongens. De meisjes kregen les van onderwijzeressen en de jongens van onderwijzers. Door de opening in de muur is het schoolplein tegenwoordig een geheel.

Het gebouw aan de St. Josephstraat, waar zich nog altijd de hoofdingang bevindt, is authentiek, inclusief het karakteristieke hekwerk om het schoolplein. De naam en oprichtingsdatum prijken nog altijd trots boven de ingang.

▲ De heilige Theresia van Lisieux en een beschermengel waken ook nu nog over het schoolplein.

Aan de gevel staan al 100 jaar de originele beelden van de heilige Theresia van Lisieux (patrones van missionarissen en missiewerk) en een beschermengel. Zij waken nog dagelijks over de spelende kinderen op het plein.

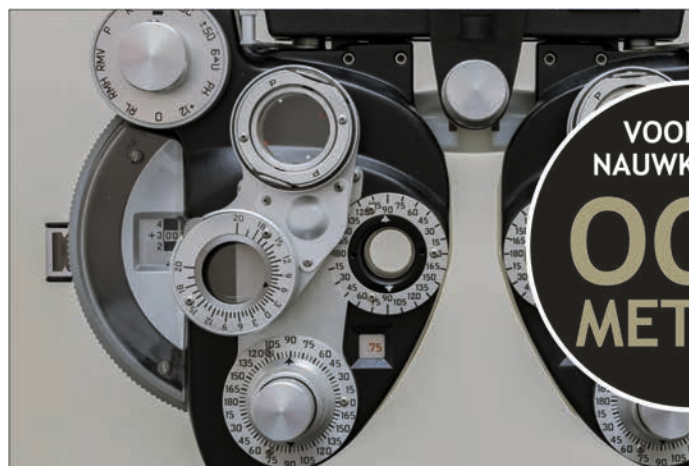
Vroeger was alles anders

In 100 jaar is er veel veranderd, zeker ook in het onderwijs. Zo weten Maurice van de Lisdonk, huidig directeur en Lidia van Hooijdonk, oud-leerlinge van de St. Josephschool.

Lidia startte haar schoolcarrière hier 55 jaar geleden bij de kleuters. Jongens en meisjes gingen in die tijd al gemengd naar school. Ze heeft vooral veel leuke herinneringen aan haar schooltijd. Een aantal meesters kan ze zich nog wel herinneren, niet meer allemaal. Opvallend detail: vroeger waren er meer meesters, terwijl er nu meer juffen zijn. De rol van de juf/meester is behoorlijk veranderd in de afgelopen 100 jaar, zo weet directeur Maurice ons te vertellen. Het vak is veelzijdiger geworden en ook zeker

veeleisender. In de maatschappij is minder sociale cohesie dan vroeger en maatschappelijke issues en problematiek worden tegenwoordig meer bij de school neergelegd. Naast kennisoverdracht zijn burgerschap en verbinding met de wijk dan ook belangrijke thema's binnen het huidige onderwijs. Daarnaast ligt nu meer druk op verantwoording in termen van kwaliteitsnormen, waar men vroeger blindelings vertrouwde op de kundigheid van de juf of meester.

Het vak heeft ook een andere status gekregen. De meester genoot vroeger veel respect en autoriteit. Dat is tegenwoordig wel anders. Ouders zijn mondiger geworden. Een groter deel van de opvoeding wordt bij de leerkracht gelegd. Ook Lidia merkt dit op. Als oprichtster en hoofdredacteur van het kindermagazine ChaTime komt ze veel in contact met zowel kinderen, scholen en ouders. Meneer Maurice verwoordt deze ontwikkeling mooi: de school is een afspiegeling van de samenleving en een oefenplaats voor kinderen om in deze samenleving staande te blijven.

VOOR EEN
NAUWKEURIGE
**OOG
METING**

BRILMODE

**ROB
BOON**

BREDA - Brabantplein 3

Tel: 076 - 514 99 42

info@brilmoderobboon.nl

www.brilmoderobboon.nl

Overigens prijst hij zich als directeur gelukkig met de ouders van de St. Josephschool. Er is veel begrip en steun van ouders. De school heeft een warm en sfeervol klimaat, dat is altijd zo geweest. Iedereen spant zich in om harmonieus en respectvol met elkaar om te gaan. Kennelijk wordt dit van generatie op generatie overgedragen, aldus directeur Maurice.

Niet alles is veranderd

Lidia vertelt dat ze iedere dag te voet naar school ging en tussen de middag overbleef. Soms kreeg ze wat geld mee om een frietje te halen voor de lunch bij de snackbar om de hoek. Ze speelden veel buiten, zo herinnert ze zich, vooral in de zandbak op het schoolplein.

Ook leerde ze hier haar beste vriendin kennen, met wie ze inmiddels alweer 48 jaar de beste maatjes is. Ook haar eerste Turkse vriendinnetje zat bij haar op school.

De meeste kinderen op school kwamen uit de buurt. Maar ze herinnert zich ook de kinderen die van buiten de stad kwamen. Zij verbleven in Lentehof, een kinderkuis verbonden aan de Sint Josephparochie, en gingen samen met de kinderen uit de buurt naar school.

Ook nu komen de meeste kinderen uit de omliggende wijken. Er is daarnaast een behoorlijk aantal kinderen dat van verder weg komt. De school is in 100 jaar behoorlijk gegroeid en in 2009 is daarom een flink stuk aangebouwd.

Dat is ook wel eens anders geweest. In 1995/1996 moest

de school bijna sluiten, omdat er nog maar 100 leerlingen waren. Dankzij de inzet van de ouders is de school toch open gebleven.

Hoewel de school een katholieke oorsprong heeft, is er ruimte en aandacht voor alle religies. Het onderwijsprogramma heeft niet meer een specifiek katholiek karakter. Volgens Lidia was dat vroeger niet anders. Wat ze zich nog wel kan herinneren zijn de gezamenlijke kerkdiensten met Kerstmis, want dan kregen we altijd iets lekkers te snoepen, lacht ze.

Het gebouw ademt nog altijd dezelfde sfeer, volgens Lidia's herinnering. De voordeur, de hal, de grote trap naar boven en de karakteristieke tegellambrisering zijn nog precies hetzelfde als vroeger. Meneer Maurice kan dit alleen maar beamen. Hij maakt zich er zelfs hard voor om de hoofdingang met imposante deur en fraaie hal de grandeur van vroeger te laten behouden. In het oude deel van de school is het inderdaad of de tijd heeft stil gestaan als je door de gangen wandelt. De klaslokalen zijn uiteraard wel gemoderniseerd met de digiborden en alle moderne leermiddelen. De zolder, zo wordt mij toevertrouwd, is nog volledig in de oude staat. Die is niet meer in gebruik.

Toekomstig onderwijs

Zoals in de afgelopen eeuw, zal onderwijs ook de komende 100 jaar een belangrijke pijler in de maatschappij blijven. Het blijft een dynamische omgeving, die steeds aansluiting zoekt bij de steeds complexer wordende samenleving. Naast

Flore
praktijk voor verloskunde

Persoonlijk, betrokken en vele jaren ervaring
óók in anticonceptie zorg!

Maartje Huver
Verloskundige

Altijd bereikbaar op
06 - 5100 7769
www.floreverloskunde.nl

het overdragen van kennis, worden de ontwikkeling van vaardigheden en persoonlijke vorming steeds belangrijk. Het onderwijs wordt steeds verder gepersonaliseerd, gericht op wat de individuele leerling nodig heeft. Dit betekent onder andere dat er steeds meer verschillende expertises binnen de school een plek vinden.

Het 100-jarig bestaan is door de school aangegrepen als markeerpunt. Op de gevel prijkt een kleurrijk nieuw logo, de huisstijl is opgefrist en de missie en visie zijn opnieuw onder de loep genomen.

En natuurlijk kan je een 100-jarig bestaan niet voorbij laten gaan zonder feest! Voor de leerlingen worden het hele schooljaar festiviteiten georganiseerd, samen met de ouders. Op zaterdag 14 mei is er een reünie voor iedereen die nog eens een kijkje wil komen nemen en in de avond is er een feest voor oud-leerlingen en ouders. Een toast op de 100-jarige !!

Meer informatie?

www.100jaarstjoseph.nl en op Facebook:
Reünie Kbs St. Joseph Breda

CHINEES SPECIALITEITEN RESTAURANT

palace

皇宮酒樓

TILBURGSEWEG 222
4817 BJ BREDA

WWW.PALACEBREDANL
076-5878897
RUIIME (GRATIS) PARKEERGELEGENHEID

BLOEM
Kinderopvang

Duurzaam & biologisch

**Kinderdagverblijf
BSO
Peuterschool/VVE**

UW KIND AANMELDEN?
NEEM DAN CONTACT OP VOOR EEN
VRIJBIJVENDE KENNISMAKING!

 076 - 515 69 00
www.bloembreda.nl

Bloem Kinderopvang Breda Noord Cornelis Florisstraat 25, **Breda Oost** Epelenberg 4

UIT HEUSDENHOUTS HISTORIE 38

Door Heemkundekring Paulus van Daesdonck

Voormalige afvalstortplaatsen in en nabij Heusdenhout. Van afval naar grondstof, zuinig zijn is van alle tijden.

Kringloop

Dankzij het uitvinden van fotografie en film en mede door lucht- en ruimtevaart kan elk plekje van de aarde in beeld gebracht worden. Vanuit de ruimte is de aardbol prachtig, maar erg nietig in die oneindige ruimte met ontelbare hemellichamen op enorme afstanden. Zagen we niet allen deze bijzondere beelden op de tv?

Het zou ons het besef moeten geven om zuinig te zijn op dat relatief kleine bolletje waarop alle levende wezens en toekomstige generaties mogen leven.

Met dat zuinig zijn valt het overigens wel mee. Het aantal bewoners nam enorm toe en allen willen zij profiteren van welvaart, maar een gelijke verdeling daarvan, ho maar. Een verhoudingsgewijs zeer beperkt aantal financieel 'rijken' bezit meer dan de rest van de wereldbevolking. Daar komt nog bij dat de grondstoffen, die nodig zijn om de welvaart te laten groeien onder hen die deze moeten missen, steeds schaarser worden. Vandaar dat termen als kringloop, cyclische processen, recycling en hergebruik aan de orde van de dag zijn. Afval laten ontstaan moet vermeden worden. Ontstaat het desondanks, dan is het weer omzetten van wat eerder afval werd genoemd voor gebruik in nieuwe toepassingen noodzakelijk.

Alles had waarde

Alle mensen die voor het midden van de jaren vijftig van de vorige eeuw zijn geboren is het verstandig omgaan met schaarse middelen met de papepel ingegoten. De schrale dertiger jaren, de oorlogsperiode en de wederopbouwjaren daarna hebben op hun gedrag grote invloed gehad.

Voor gebruikt hout was altijd wel een ander doel en wanneer er echt niets meer van te maken was konden er nog kachelhoutjes van gehakt worden. Elke ochtend waren er samen met de kachelhoutjes oude kranten nodig om de kachel(s) aan te maken. In de (bij)keuken, waar dagelijks

▲ Heusdenhoutseweg 1969: Per woning 1 verzinkte vuilnisbak, thans 3 kliko's. Foto Ben Speekenbrink, SAB.

werd gekookt en op maandag de kookwas werd verhit, stond de cuisinière, de keukenkachel. In de achterkamer stond een kleinere kachel. In de voorkamer of beste kamer pronkte de haard die overigens zelden aangemaakt werd. Er moest al 'hoog' bezoek komen wilde dat gebeuren. Kolen waren prijzig, vandaar dat de restanten van het uitgedoofde vuur en de asla in een handzeef geschud werden. Wat er doorheen viel verbeterde zo het zandpad. De sintels die in de zeef overbleven en niet geheel waren verbrand kregen daartoe alsnog een volgende gelegenheid.

Kleding kende een lang leven, was de een er uit gegreoid dan ging het kledingstuk naar een jonger broertje of zusje, het werd eindeloos versteld, verknipt en vermaakt tot iets anders. Zelf kleding maken of breien was ook een wijd verbreide bezigheid, evenals het stoppen van kousen en sokken.

Op schoenen was men erg zuinig, vooral die men zondags droeg of waarmee men naar school ging. Schoenen werden tot in den treure opgelapt en verzoold. Het dragen van houten klompen kwam nog veel voor. Brak de kap van een klomp en was de onderkant nog redelijk, dan werd de kap met een metalen bandje vastgezet. In en direct na de oorlog kwamen ook klompschoenen voor, een houten zool met bandjes van....rolluikband.

Zuinigheid voor alles

Hand- en tuingereedschap ging meerdere generaties mee. Parapluus idem dito, gingen ze stuk dan repareerde Kooke de Paraplu deze.

De wintervoorraad in de kelder werd in de zomer en herfst aangevuld door te wecken of door het maken van zuurkool. Een siertuin is leuk, maar liever besteedde men de hof voor het kweken van groenten en fruit. Etenresresten waren voor de huisdieren, voor het eigen varken of voor dat van de burens. Van een geslacht varken werden tal van producten gemaakt.

Het bikken van stenen werd -zeker kort na de oorlog- veel gedaan, de gebruikte kalkspecie liet relatief gezien gemakkelijk los en de stenen werden hergebruikt. Steenafval was nuttig voor de verharding van paden en wegen. Wat thuis echt geen functie meer had werd opgehaald, zo waren er ophalers voor oude metalen, lompen en hazen- en konijnenvellen. Wat daarna overbleef werd verbrand of in de grond gestopt. Omdat het veelal materiaal van natuurlijke oorsprong betrof verging dat daar op den duur wel.

- ▲ Sokken stoppen, destijds een vaak voorkomende bezigheid.

Verdergaande ontwikkelingen

Door bevolkingsgroei en voortschrijdende industrialisatie kwam er steeds meer afval. Men ontdekte nieuwe producten met nieuwe chemische samenstellingen. Er werden locaties aangewezen waarop afval werd verzameld, veelal buiten een stad. De industrialisatie zorgde er ook voor dat het bezit van een auto binnen het bereik kwam van 'gewone' mensen. Er kwamen meer wegen om het verkeer ruim baan te geven. Door het oostelijk deel van Heusdenhout kwam een stukje A27. Maar een wegdek leg je niet zomaar aan, er is een degelijke ondergrond nodig. Hiervoor wordt onder meer geel zand gebruikt dat in de nabijheid van zo'n weg uit de grond werd gehaald. Zo ontstonden er zandwinputten.

- ▲ Reparatie van gebruiksvoorwerpen was standaard.

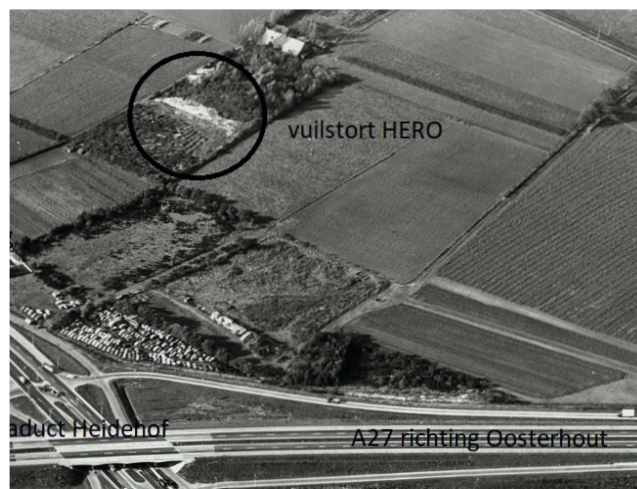
Dat die putten vaak werden gebruikt om afval in te storten leek een mooie oplossing, maar daarmee werd wel een wissel op de toekomst getrokken.

Afgedankte auto's werden veelal door particuliere bedrijven verzameld, in onderdelen verkocht of tot schroot verwerkt. Ook Heusdenhout kende enkele van die bedrijven, zoals Bastiaansen, Huijbregts en Kreitlein.

Maar het tij keert, afval wordt steeds meer gezien als nieuwe grondstof.

Voormalige stortplaatsen Hero

In Heusdenhout was er een speciale plek voor alle afval van de Hero conservenfabriek. Deze lag tussen de Tilburgseweg en de spoorlijn en had voor de bevolking de bijnaam 'Den vuilen Hero'. De jeugd zocht daar in het pas gestorte afval of er nog iets bruikbaar bij zat. Deze vuilstort is opgegaan in het bedrijventerrein Moleneind-Oost. Toen er zo'n veertig jaar geleden op de betreffende plek funderingen gemaakt werden voor enkele bedrijfspanden kwamen er nog vele resten boven.

- ▲ Vuilstortplaats van de HERO conservenfabriek. Luchtfoto T. Slagboom.

▲ Zandwinput op het terrein van Stolwerk aan de Tilburgseweg. Foto: Ton Damen.

Zandwinputten Tilburgseweg

In Heusdenhout op een perceel in de hoek van de Tilburgseweg en de oprit van de A27 richting Oosterhout werden de put van Rasenberg en de put van Stolwerk gegraven. De firma Stolwerk had er later een sloopbedrijf waar onder meer puin van gesloopte gebouwen werd verwerkt tot steen- en betongranulaat. Een van de putten is met afval dichtgestort.

▲ Zwaar materieel op de vuilstortplaats tussen Bavel, Dorst en Heusdenhout. Foto Gemeentelijk Vervoerbedrijf Breda, SAB.

Bavelse Berg

Nabij Heusdenhout, tussen Bavel, Dorst en Heusdenhout, waar eerder leemputten waren, werd in 1967 op verzoek van de gemeente Breda een vuilstort ingericht. De Grontmij/Sweco exploiteert die (nu voormalige) vuilstort sinds 1970, daarvoor deed dat de firma Rasenberg. Massa's afval zijn er via het overgebleven deel van de Hoogeindsestraat naar deze plek gebracht. De vuilstort heeft een aanzienlijke oppervlakte en is op het hoogste punt 23 meter hoog.

▲ Vuilstortplaats tussen Bavel, Dorst en Heusdenhout in opbouw. Foto Johan van Gurp, SAB.

- ▲ Vuilnisstortplaats Rasenberg, hoek Tilburgseweg en oprit A27 richting Oosterhout. Foto Ben Speekenbrink SAB.

Hemelsbreed gemeten met Google Maps zijn de afstanden vanaf het einde van de doodlopende weg op de top tot de kerk in Dorst 1,36 km, tot de Annakapel in Heusdenhout 1,54 km en tot de kerk in Bavel 2,15 km.

Het woord berg in de naam is voor het vlakke Nederland sterk overdreven. Een verhoging in het landschap wordt pas een berg genoemd vanaf 200 meter, sommigen hanteren zelfs 500 meter. Lager dan die hoogten wordt een verhoging in het landschap aangeduid met het woord heuvel en (zeer) lage heuvels met glooiing.

De vuilstort bracht in het verleden gas op. Nu vormen er vele zonnepanelen het zonlicht om tot elektriciteit. Noord-Brabant kent veel van die voormalige vuilstorten. Al wat daar ligt is over vele eeuwen mogelijk interessant voor archeologen.

Meer informatie?

Reageren kan via info@breda-oost.nl of 076 5810024

Werkgroep Heusdenhouts Historie zeker ook voor de huidige bewoners die van elders kwamen en hier zijn komen wonen.

WONEN IN BRABANTPARK KAN DAT NOG?

Door Leon Colbers

Lange tijd had Brabantpark een wat negatief imago, de wijk was zelfs enigszins verpauperd toen ik er zelf in 1996 kwam wonen. Gebouwd vanaf de jaren 50 als mooie open wijk voor mensen uit een overvolle stad was het, wie de historische artikelen leest, voor die tijd op en top geregeld. Je kon er winkelen, sporten en werken en voor een drankje ging je naar de verschillende

‘uitspanningen’ in en om de wijk. En hoewel Brabantpark zeker nog problemen kent, merken veel Bredanaars en niet-Bredanaars hoe prettig onze wijk eigenlijk is. Hoe is het om te wonen in Brabantpark? En wie kan dat eigenlijk nog betalen? Daarover spreek ik met Ralph van Wingerden, die naast makelaar ook al 22 jaar bewoner van de wijk is.

Ralph: "De laatste jaren wordt de wijk steeds hipper. Waar voorheen met name het gebied rondom het begin van de Sint Ignatiusstraat erg populair was, merk ik dat de populariteit verder opruikt. Brabantpark ligt gewoon heel erg goed ten opzichte van het centrum en heeft de potentie een nieuw Belcrum te worden. Dat zien we ook aan de prijzen. Het ligt dicht bij het centrum, uitvalswegen en het ziekenhuis. Bovendien is het een hele groene wijk, dat krijg ik van alle nieuwe bewoners te horen."

Wie koopt?

Wie komen er dan in Brabantpark wonen? "Vroeger had de wijk een veel groter deel sociale huurwoningen. Die woningen zijn verkocht en de bewoners van die huizen waren net zo goed de arbeiders die in de fabriek werkten toen die nog gehuurd zaten. Maar dat is aan het veranderen. Prijzen van 4 ton zijn ook in Brabantpark steeds normaler en dan moet je een andere portemonnee meenemen, dat merk je aan de nieuwe wijk-bewoners. Met een modaal inkomen kun je circa 180.000 lenen, dus dan heb je een partner nodig én eigen middelen om zulke prijzen te kunnen betalen. Het gros van de bewoners komt van elders uit de stad (61%), maar het zijn zeker niet allemaal Bredanaars van origine. Een relatief groot deel van de nieuwe bewoners zijn zelfs koopstarters en hoewel het steeds lastiger is, is het niet onmogelijk om iets te vinden in de wijk."

Wat koop je dan?

En wat koop je dan in Brabantpark? "Brabantpark is een hele grote wijk met vijf/zes subwijkjes met ieder een eigen identiteit. Door de mix van woningtypes, kleine appartementen, grote appartementen, rijtjeshuizen en ook villa's is de wijk erg divers. Mensen kunnen daardoor doorstromen. Wel merken we een gat in de vorm van tweekappers waar veel gezinnen graag naar toe trekken. Mensen tussen 35-45 jaar kan de wijk daardoor minder goed bedienen en je ziet dat zij eerder kiezen voor Heusdenhout, Teteringen of Dorst. Maar dat beeld verandert langzaam. Bij de zogenaamde inbreidingslocaties zoals de Tuinen van Genta worden grotere woningtypes ontwikkeld die ook deze doelgroep bedienen. Een mooie aanvulling op de relatief grote groep kleinere woningen van 70-80 vierkante meter."

Wat mist er?

Als ik Ralph vraag naar wat er mist, gaan zijn ogen twinkelen. Gepassioneerd komt er opeens een echte (weliswaar import) Brabantparker naar boven. "Ik zie zoveel mogelijkheden. In iedere stad zie je in parken van die gezellige koffietentjes. Het lijkt me echt heerlijk om wanneer ik een stuk wandel lekker ergens een koffietje te doen. En ook die kerktoren, zo zonde dat daar niks mee gebeurt. Mijn handen jeuken om daar mee aan de slag te gaan."

Nu ik zijn passie voor Brabantpark toch heb aangewakkerd, vraag ik hem waarom hij er zelf zo graag woont? "De wijk heeft een bepaald dorpsgevoel. Er is veel groen en er zijn best veel rustige plekken te vinden. Bovendien ligt alles om de hoek. Maar het beste aan Brabantpark is de mix van mensen, het is geen eenheidsworst. Brabanders, Limburgers, Molukkers, Turken, alles woont hier door elkaar, dat vind ik fijn. Daar wordt je zelf ook tolerant van."

Het is jammer dat het festival niet meer bestaat. Dat was het beste voorbeeld hoe het kan werken en je zag hoe hier eigenlijk alles met elkaar samenleeft. Maar

goed, laten we hopen dat door de nieuwe bewoners van onze groeiende wijk er weer meer voorzieningen mogelijk zijn en hun wensen ook onze wensen helpen te verwezenlijken."

Krijgen we tóch dat leuke koffietentje in het park dus, een mooie afsluiting van dit interview lijkt me, waar maar gauw door een ondernemer gehoor aan gegeven moet worden.

Meer informatie?

Ralph van Wingerden is mede-eigenaar van Era Content+ Makelaars en houdt kantoor in Bondpark aan de Verlengde Poolseweg 18. Met zijn bijna 20 jaar ervaring in de makelaardij weet hij met zijn team als geen ander woningen van eigenaar te doen wisselen met zowel voor de koper als verkoper een goed eindresultaat. Kijk voor meer informatie op www.contentplus.nl

HÉ IS DAAR EEN FEESTJE?

NEE HET IS LOUISE!

Door Léon Colbers

Energiek, goedlachs, maar streng, resultaatgericht én een hele harde stem...dat is Louise. Toen tijdens onze redactievergadering iemand opperde om een artikel te schrijven over de dame die tijdens de lockdown buiten les gaf, wist ik meteen over wie het ging. Dat moest wel Louise zijn, dat pak ik wel op, riep ik meteen.

Ik ken Louise al sinds 2008, toen ze voor zichzelf begon als personal trainer. Haar partner Ard, een studiegenoot van me, kwam bij me of we haar konden helpen. Natuurlijk kunnen we dat en zo ontwikkelden we een huisstijl en zorgden voor een hippe autobeleettering, die nog steeds opvalt als ze met haar Citroën door de wijk rijdt. Mijn laatste interview voor dit blad vanuit Breda kon dan ook niet anders dan met Louise zijn.

Zoals ze het zelf zegt, kwam ze in 1998 als jong meisje bij Future Fitness werken, eerst puur als ondersteuner, maar gaandeweg ontwikkelde ze zich tot veel meer. Het begeleiden van nieuwe leden in de eerste stappen in de gym werd haar taak en door bijscholingen kon ze ook steeds meer groepslessen op de club (Basic Fit Teteringsedijk) verzorgen. Tot corona, want toen werd alles anders.

Niet voor één gat te vangen

Over die periode ga ik met haar in gesprek of liever gezegd, brandt ze vol passie los.

Louise: "De eerste lockdown was vreemd, de club was dicht en de lessen konden niet doorgaan, we mochten nog niet naar buiten om te sporten en dat terwijl Basic Fit me wel gewoon doorbetaalde. Dat zette me aan het denken, want ik wilde daar wat voor doen. Dus besloot ik dat ik toen het weer mocht ook best buiten les kon geven. Ik koos een locatie en nodigde via Facebook al mijn Basic Fit cursisten uit".

Dat moet het moment zijn geweest waarop mijn collega's het hebben opgepikt. Eerst probeerde ze het namelijk rondom haar eigen huis aan de Heusdenhoutsestraat, maar dat viel nog niet mee. Louise: "Ik had het wel aan wat mensen gevraagd of ze er bezwaar tegen hadden. Sommigen vonden het gelukkig heel erg leuk en kwamen zelfs kijken. Dat was ook wel even wennen, want in de club heb je dat niet. Maar er zijn altijd mensen die ondanks dat het maar een uurtje duurt het te luidruchtig vinden. Dat vond ik wel lastig, want dan krijgt je enthousiasme een dreun." Maar gelukkig is Louise vastberaden en zoekt ze een weg. Via Lars, een vriend die op de BUAs werkt, wist ze dat het terrein van BUAs openbaar is en dat het eigenlijk ook bedoeld is voor de wijk. "Ik heb daarom een bolderkar aangeschaft om mijn spulletjes en veel, heel veel desinfectie in te vervoeren en ben daar les gaan geven. Daar werd leuk op gereageerd. Totdat op een gegeven moment handhaving er lucht van

▲ Trainen op de BUAs parkeerplaats

kreeg." "We hebben gehoord dat er hier een feestje aan de gang was", meldde de diender die 20 man zag springen op muziek, maar zei: "jullie zijn gewoon lekker aan het sporten, dan is het toch goed." Dat kenschetst wel een beetje de lessen van Louise, ze geeft haar cursisten het idee dat ze op een feestje zijn uitgenodigd, maar laat de mensen ondertussen keihard werken om fit te blijven. Moe maar voldaan gaan ze dan weer naar huis en dat doen ze allemaal vrijwillig, sommigen zelfs twee tot drie keer per week. "Het lesgeven is echt iets wat ik niet los kan laten. Ik zie het niet als werk, maar het is gewoon mijn leven. Ik merk wel dat ik inmiddels 45 ben, maar zolang ik er happy van word, blijf ik het doen."

Perfectionistisch

"Financieel waren de lockdowns niet leuk natuurlijk, maar ik ben er wel weer meer gemotiveerd door geraakt, zeker ook in personal training. Kijken hoe je zonder veel apparaten een goede workout neer kunt zetten, is eigenlijk heel erg leuk. Dat doe ik nu buiten of in mijn eigen honk aan de Goeseelsstraat. Je hebt niet veel nodig om aan je lijf te werken. Ook online ben ik de mogelijkheden gaan onderzoeken. Ik ben niet zo bezig met computers en zaken. Maar wil dan wel zelf weten hoe je bijvoorbeeld Zoom goed inricht. Is het geluid wel goed, kunnen ze me goed zien. Dat zoek ik dan eerst helemaal uit. Ik heb lampen en een richtmicrofoon gekocht, mensen gevraagd of het zo goed was, alles om een perfecte les neer te zetten. En natuurlijk loop je tegen onverwachte dingen aan. Je zoontje die de deur van zijn door mama ingepikte kamer open doet en zegt dat het zijn kamer is of opeens komt vertellen dat de postbode voor de deur staat. En dan denk je, dan gebruik ik het kantoor van mijn man, maar die is daar ook niet zo blij mee als hij net weer iets nodig heeft. Uiteraard zorg je zelf ook voor bloopers als je op zes vierkante meter enthousiast de les meedoet en weer ergens tegenaan knalt. Maar dat hoort er bij. En hoewel de burens vast soms gedacht hebben wat maken die een ruzie...ik had muziek in mijn oortjes en was alleen maar les aan het geven, dan schreeuw ik een beetje, sorry."

Zo sluiten we af en hebben we met dit interview dat mogelijke misverstand in ieder geval uit de wereld geholpen. En zoals ik eerder bij de aankondiging van haar nieuwe website al beschreef, wil je nou ook eens liefdevol afgemat worden? Kijk dan eens op www.getfitgopersonal.nl

HEUSDENHOUTSE STERREN

Door Cynthia Pallandt & Ton Dunk

Het natuurfenomeen waar ik deze keer over schrijf, is niet typisch iets voor Heusdenhout of Brabantpark. Of misschien toch een beetje? Voor mij is er wel degelijk een link, want de eerste persoon die mij voor sterrenkunde wist te enthousiasmeren was Ton Dunk, die ik leerde kennen toen we beiden vrijwilliger waren voor het Heusdenhout Festival en die ik later weer ontmoette via Heusdenhout Nieuws.

Misschien denk je dat je niets met sterren hebt, maar ik denk dat iedereen die de sterrenbeelden een beetje leert kennen vanzelf betoverd raakt. Dat gebeurde mij toen ik naar een lezing over nachtfotografie luisterde tijdens de Nacht van de Nacht. Dat is een evenement dat jaarlijks wordt georganiseerd om mensen te informeren over de gevolgen van lichtvervuiling. Zelf raakte ik zo gefascineerd door de sterrenhemel, dat ik daarna inderdaad actief bedrijven en overheden ging aanspreken op gebouwen en dergelijke die onnodig 's nachts verlicht zijn.

Op het moment dat de editie die je nu leest op je deurmat valt, is het lente. Ik vind dit een van de mooiste seizoenen om sterren te kijken. Een aantal van mijn favoriete sterrenbeelden is dan bovenaan de hemel te zien, en de temperatuur maakt het wat draaglijker om lang buiten te staan om naar boven te turen. Zo kun je in de vroege avond de zogenaamde Winter-zeshoek zien. Dat zijn zeven sterren (twee staan dicht bij elkaar en horen bij het sterrenbeeld Tweelingen) die samen een zeshoek vormen. Ze horen bij verschillende sterrenbeelden en hebben uiteenlopende kleuren. Wat ze met elkaar gemeen hebben is dat ze goed zichtbaar en groot aan de hemel staan in vergelijking met de sterren eromheen. Zo is Aldebran een oranje-ster uit het sterrenbeeld Stier, en als je goed kijkt zie je inderdaad dat hij deel uitmaakt van een set horens! Ietsje verderop vind je een groep van sterretjes die dicht bij elkaar staan; het zevengesternte. Het ligt voor de hand dat je uitkomt

op zeven sterren als je ze gaat tellen, maar dat klopt niet helemaal: met het blote oog zul je er vijf of zes tellen, en als je er een telescoop voor inschakelt kun je er zelfs tientallen of honderden zien. Misschien is het dus minder verwarrend om de alternatieve term Plejaden te gebruiken voor deze open sterrenhoop die ook deel uitmaakt van het sterrenbeeld Stier.

Het is mij zelf nog niet gelukt om in de vroege ochtend op te staan om sterren te kijken, daarvoor ben ik te zeer een avondmens, maar mocht dat bij jou anders zijn dan zou ik je zeker aanraden het te doen. In de ochtend is namelijk de ster te zien die ik het meest bijzonder vind: Antares, de hoofdster van het sterrenbeeld Schorpioen. Hij wordt ook wel het hart van de Schorpioen genoemd. Dat heeft twee redenen: zijn rode kleur, en het feit dat hij zich ter hoogte van het hart bevindt; tussen de sterren van de kop en de sterren van de staart in.

Heb je nog wat moeite om het allemaal voor je te zien op de wijze waarop ik het beschrijf? Dan kan ik je van harte aanraden om de app Skyview op je telefoon te installeren. Zodra hij je locatie weet, kun je je telefoon naar de hemel richten en dan laat hij je met mooie animaties zien welke sterren(beelden) zich boven je hoofd bevinden. Als je er het geduld voor hebt, kun je op 23 april om 4 uur 's ochtends op een relatief donkere plek gaan zitten om 'vallende sterren' (een meteorenzwerm) te zien. Ze heten 'Lyriden' omdat ze uit het sterrenbeeld Lier komen, waarvan de hoofdster Wega een van de grootste en helderste sterren boven je hoofd zal zijn. Hoe wetenschappelijk gedreven ik ook ben, ik doe toch altijd een wens wanneer ik een meteor voorbij zie komen!

Als voor ons als redactie iemand een Heusdenhoutse ster was, was dat Ton. Een jaar na zijn overlijden plaatsen we daarom ook als hommage een artikel dat hij met Cynthia deelde.

We kunnen ons op internet vergapen aan foto's die ruimtesondes en grote telescopen maken. Prachtige opnamen van kleurrijke gaswolken, nevels en sterrenstelsels zijn met een paar klikjes binnen handbereik. Bij het bekijken van al dat moois denk ik vaak terug aan een voor mij bijzonder moment uit mijn vroege jeugd. Op een winteravond liep ik samen met mijn moeder naar huis. Het had die dag flink geplensd, maar bij het vallen van de avond was de lucht helemaal opengetrokken. We liepen door een donker steegje, destijds was er nog niet veel straatverlichting. Op dat moment keek ik voor het eerst bewust naar boven.

Wat mij ingaf dat te doen weet ik niet, maar in een oogopslag zag ik ontelbare sterren.

Dat schouwspel vond ik zo indrukwekkend, dat ik compleet overdonderd stil bleef staan. "Waar blijf je nou? Het is al laat, we moeten naar huis!" Het geroep van moeder deed me als het ware weer ontwaken, maar het overweldigende beeld van de sterrenhemel was voorgoed in mijn hoofd opgeslagen.

Enkele jaren later werd tijdens een logeerpartij dat beeld uit de sluimerstand gehaald.

Mijn neef had zelf een telescoop gebouwd, iets wat voor mij een waar wereldwonder was.

Ik was verkocht, wilde koste wat kost ook zelf zo'n instrument bouwen. Ik was, en ben nog steeds, een alfa mens. Exacte schoolvakken als wis – en natuurkunde waren niet aan mij besteed. Maar de magische aantrekkingskracht van het firmament was zo sterk, dat niets mij er van kon weerhouden om de uitdaging aan te gaan. Ondanks een totaal gebrek aan kennis van optische wetten begon ik vol goede moed oude lenzen en brillenglazen te verzamelen. Die monteerde ik op willekeurige afstanden en volgordes in pvc buizen, vurig hopen dat het zou gaan functioneren. Dat geklungel leidde uiteraard tot de nodige teleurstellingen.

Op de dag voor mijn vijftiende verjaardag vroeg mijn moeder of ik haar wilde helpen met boodschappen.

Van boodschappen kwam echter niets terecht, ze reed rechtstreeks naar een klooster in Oudenbosch waarin een volkssterrenwacht gevestigd was. Ze had mij aan zien modderen met mijn lensjes en buizen, had blijkbaar plezier in mijn nieuwste passie en wilde die aanmoedigen. Ze kocht echte telescoopenlenzen voor mij en zo was ik weer

even compleet overdonderd. Ik was intens gelukkig met mijn kostbare aanwinst, maar besepte ook dat ik het nu toch anders aan moest gaan pakken. In de bieb verslond ik literatuur over lenzen en telescoopbouw en na veel vallen en opstaan stond mijn telescoop dan toch op een paal in onze achtertuin. Met die paal plus fundering waren mijn ouders niet blij, maar omdat ik zoveel plezier beleefde aan mijn hobby namen ze de nogal plumpe constructie voor lief.

Als kind was ik regelmatig door zaken geobsedeerd en wellicht dachten mijn familieleden dat ook deze bevestiging uiteindelijk wel weer over zou waaien. Nee dus, ik maakte dit keer echt werk van mijn hobby. Terwijl mijn vrienden zich bezig hielden met opvoeren van hun brommers, tuurde ik urenlang door mijn zelfgebouwde trots naar de maan, sterren en planeten. Er gingen letterlijk werelden voor mij open en daar genoot ik intens van. Ik las literatuur over astronomie en telescopen en kreeg zo geleidelijk aan steeds meer kennis van zaken. Ik bezocht regelmatig de volkssterrenwacht en toen ik hoorde dat men daar vrijwilligers nodig had, meldde ik me aan. Om daar te werken moest je eigenlijk een cursus volgen. Dat was voor mij met mijn opgedane kennis niet nodig, ik kon er zo aan de slag.

Het was een leuk team, iedereen was net als ik enthousiast en bevlogen. We leidden er groepen rond en gaven uitleg over telescopen en de sterrenwacht.

Na de eerste maanlanding werd er zelfs met politie-escorte een piepklein maansteentje naar de sterrenwacht gebracht. Dat was natuurlijk een primeur van jewelste en het liep behoorlijk storm, er kwamen honderden mensen op af. "Is dat nou alles?" hoorde je dan bezoekers verontwaardigd roepen. Zij verwachtten blijkbaar een imposant rotsblok te kunnen aanschouwen!

Studie, verliefdheden, relaties, reizen, werk en meer van dat soort zaken maakten dat mijn fascinatie voor hemelverschijnselen opnieuw tijdelijk indutte. In een opwelling gaf ik zelfs mijn telescoop aan mijn neefje, maar hij deed er niets mee. Hij is inmiddels volwassen en gaf tot mijn opluchting de telescoop weer terug. Na al die jaren koester ik nog steeds mijn liefde voor hemelverschijnselen. Nog altijd volg ik de schijngestalten van de maan en op heldere avonden kijk ik nog steeds naar boven om de loop van planeten en sterrenbeelden te volgen. Een levenslange passie.

Ton

Wil jij net als Lina leerling van basisschool De Tweesprong, meewerken aan het coolste kidsmagazine ChaTime, geef je dan snel op? Reporter Lina maakte afgelopen maand, samen met kids van alle scholen uit Breda, de cybercrime editie.

Kinderen brengen momenteel extra veel tijd online door. Dat brengt risico's met zich mee. Om hier aandacht aan te besteden, bracht kindermagazine ChaTime een extra editie uit met het onderwerp: Cybercrime, dit deed ze samen met de gemeente Breda afdeling Veiligheid & Leefomgeving.

Cybercriminelen maken namelijk geen onderscheid op basis van leeftijd. Kindermagazine ChaTime en de gemeente Breda wil kinderen, maar zeker ook ouders en verzorgers helpen om de online veiligheid van kinderen te verhogen. In het magazine heeft Cyberagent Peter Lahousse een paar goede tips om cybercrime te voorkomen, vertelt oma Mieke dat een bank nooit bij je aan de deur komt om een bankpasje op te halen en wordt de vraag gesteld aan NAC: zijn voetballers van NAC, naast het trainen ook actief op het internet? In het magazine ook aandacht aan het spel: Hackshield, de online game waar kinderen cyberagent kunnen worden.

- ChaTime wordt gemaakt voor en door kinderen in de leeftijd van 8 t/m12 jaar.
- Het magazine wordt 10.000 maal verspreid op alle basisscholen in Breda en omgeving.
- Kijk voor meer op www.chatime.nl

- Doe mee, maak nieuwe vrienden en kom op plekken waar je nog nooit bent geweest.
- Voor meer informatie: Lidia van Hooijdonk, redactie@chatime.nl of bel 06.15637807.

COLOFON

Brabantpark & Heusdenhout Nieuws is een uitgave van Stichting Wijkactiviteiten Breda-Oost en wordt vier keer per jaar gratis huis-aan-huis verspreid in de wijken Brabantpark en Heusdenhout.

Oplage:
8.000 exemplaren

Hoofdredactie:
Leon Colbers

Redactie:
Leon Colbers, Brenda Roels, Cynthia Pallandt, redigeerwerk Anthony Oonincx, Saskia van der Weide, fotografie Els van Genugten en bijdragen van Wim Joosen e.a.

Bezorging
Leen de Bruijn en vele vrijwilligers.

Vormgeving:
Forcez B.V.
Leon Colbers & Marcus Braun
www.forcez.nl

Redactie en Advertentieverkoop:
Stichting Wijkactiviteiten Breda-Oost
Tel. 076 - 51 54 658 *(Bij voorkeur contact per mail)*
E-mail: info@breda-oost.nl
www.breda-oost.nl

De deadlines voor Brabantpark & Heusdenhout Nieuws zijn:
3 juni, 19 augustus en 11 november

Het blad verschijnt drie weken na de deadline. De verspreidingsdata kunnen wel eens iets afwijken: het blad wordt geheel gemaakt en bezorgd door vrijwilligers. We hopen op uw begrip hiervoor. U kunt uw kopij aanleveren via info@breda-oost.nl.

Overname van (delen van) artikelen is mogelijk, na vooraf overleg met – en uitdrukkelijke toestemming van – de hoofdredacteur en met bronvermelding.

De inhoud van Brabantpark en Heusdenhout Nieuws is met zorg samengesteld. Desondanks zijn fouten of omissies mogelijk. Uitgever en redactie zijn niet aansprakelijk voor eventuele hieruit voortvloeiende schade.

doornbosfysio.nl

Rug- of nekpijn?
**WIJ HELPEN U
SNEL VAN UW
KLACHTEN AF**

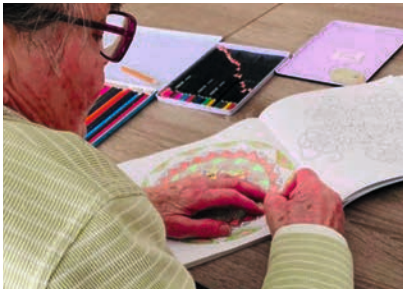
Maak vandaag
nog een afspraak
via 076 5720057!

doornbos fysio
centrum van aandacht.

Knip@Knap

BISSCHOPHOEVE 24 076-5810049 WWW.KNIPENKNAPBREDANL	Ma	12.00-18.00
	Di	09.00-18.00
	Wo	09.00-18.00
	Do	09.00-18.00
	Vr	09.00-18.00
	Za	09.00-16.00

ZINVOLLE DAGBESTEDING DE LEYSTROOM

DE DAGBESTEDING BIEDT
UITKOMST ALS U OP ZOEK
BENT NAAR MEER STRUCTUUR
VAN DE DAG EN ZINVOLLE
DAGINVULLING IN EEN
HUISELIJKE SFEER

ONZE BEVLOGEN MEDEWERKERS
ZORGEN VOOR EEN GEVARIEERD
PROGRAMMA DIE PASSEN BIJ
UW PERSOONLIJKE WENSEN,
IDEEËN EN BEHOEFTE

Wilt u graag thuis blijven wonen, maar zou graag wat meer onder de mensen willen zijn? En vindt u het fijn om samen met anderen aan activiteiten mee te doen? Kom kennis maken met Dagbesteding De Leystroom. Neem contact op met afdeling Cliëntenadvies tel. 076 - 522 51 50 of stuur een e-mail naar clienentadvies@raffy-leystroom.nl.

De Leystroom

Zorg voor elkaar

LAGE KANT 60, BREDA. WWW.SAMENKLEURRIJK.NL

JOUW ORTHODONTIST IN BREDA

- De nieuwste en modernste orthopraktijk van Breda
- Iedere patiënt telt, geen massa behandelingen
- Ook voor de onzichtbare beugel, de invisalign
- Bellen of mailen is meteen een afspraak
- Zes afzonderlijke behandelkamers
- Overdekte fietsenstalling
- Persoonlijk advies
- Gratis parkeren

Potte
orthodontist

P. OTTE, ORTHODONTIST
SINT IGNATIUSSTRAAT 291
4817 KK BREDA

📞 076-514 99 33
✉️ RECEPTIE@ORTHODONTISTBREDA.NL
🌐 WWW.ORTHODONTISTBREDA.NL